

Marge de pedra seca de Mirambell

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	Mirambell
Emplaçament	Abans d'arribar al PK 24 de la N-141 direcció a Mirambell. En ben visible des de la carretera.
Alçada:	680

Coordenades:

Latitud:	41.73084
Longitud:	1.49634
UTM Est (X):	374945
UTM Nord (Y):	4620985

Classificació

Número de fitxa	08036-203
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Element arquitectònic
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX/XX
Estat de conservació	Bo
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Estructural
Titularitat	Privada
Titular:	08036A006000530000GK
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dl., 08/07/2013 - 02:00

Descripció

Es troba situat en un camp a tocar de la carretera N-141, abans d'arribar a Mirambell, al costat d'una cabana de teula.

Marge de pedra seca de grans dimensions, ja que en alçada té una mitjana de 3 metres i de llarg uns 80 metres aproximadament. Fet amb carreus irregulars de pedra disposats horitzontalment. La part més situada al nord, arrenca amb els desnivell del camí fins que arriba a l'alçada màxima del marge. S'observa una petita obertura a la part superior com a mesura de desguàs. Salva en desnivell i organitza els camps en una zona on el terreny presenta un desnivell elevat.

Història

Per aixecar el marge s'utilitzaven les pedres de la zona i les que sortien de despedregar el tros. Les més voluminoses eren transportades o rossegades amb la tirassa i eren les primeres en col·locar-se. Després es continuava amb la resta de pedres, encaixant-les entre elles i falcant-les quan feia falta amb els rebles. Totes servien i eren col·locades sense carejar-les. Amb les més petites es reomplia al darrera. La línia a seguir era normalment adaptable al propi terreny, quan es volia fer el marge recte es feia servir una corda o fil.

La funció dels marges era i és molt diversa si bé la contenció de la terra és la més freqüent. Amb aquesta funció s'aconseguia obtenir feixes en indrets amb molt pendent, o per separar finques.

Abans existien els margeners els encarregats d'alçar els marges. No era un ofici tan reconegut com el de picapedrer.

Bibliografia

MARTÍN I VILASECA, Fèlix; PREIXENS I LLEVADOT, Josep (2005). Les construccions de pedra seca. Lleida: Pagès editors.

MORA, Josep (coord.) (2001). Les cabanes i els marges: 1r Curset d'Estiu sobre Arquitectura Popular, Segarra-Urgell, del 7 a l'11 d'agost de 2000. Cervera: Associació Amics de l'Arquitectura Popular.

